

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanja na dom računa se po 10 kr. za meec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr. če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

O bolgarskih zadevah

piše „Varšavski Dnevnik“, torej odločno vladno glasilo tako:

„V Bolgariji začeli so torej usmrtovati Bolgare. Kdo ima sedaj oblast, kaznovati s smrtjo svoje rojake? Druhal nihilistovske baže, ki si je s silo prisvojila oblast v nesrečnej deželi, ki je, kakor trdijo po pravici „Moskovskija Vjedomosti“, le orodje tako imenovane Evrope in ki dela po ukazih nekaterih velevlastij, katere jo podpirajo“ Koga so usmrtili? Najboljše može v Bolgariji, ki so hoteli svojo domovino osvoboditi iz mrež laži, sleparije in intrig, v katere so jo drugi zapleli. Nekateri kaznovani častniki napominjajo na slavno stran v zgodovini mlade Bolgarije, kakor na pr. Uzunov. Tem gojencem ruskih vojsk in ruske vojne znanosti se ima Bolgarija zahvaliti, da je premagala vojsko kralja Milana, ki je hotel Bolgariji odtrgati nekaj ozemlja, ko je bila v stiskah.

Inozemski listi to stvar tako zavijajo, kakor bi bilo šlo v Bolgariji za to, da se zatre ustanek proti vladi. „Fremdenblatt“, glasilo avstrijskega ministerstva vnanjih del nazivlje celo udušenje ustanka, „zmago reda“. Mari ima vlada pustolovcev, katere bolgarsko časopisje nazivlje tatove v navadnem zmislu, res kaj podobnosti z „zakonitostjo“ in „redom“. Še celo evropske vlade, ki so izbrale Bolgarijo za svoje intrige proti Rusiji, si neso upale naravnost priznati druhali, ki sedaj vlada v Bolgariji, za zakonito vlado. Ko bi tudi evropske vlasti priznale vlado Stambulova in drugov, je nikdar ne bode priznala Rusija. Poslednja pa ima odločilno besedo v bolgarskem vprašanju, kakor sta se Avstrija in Anglija izjavili potujočej bolgarskej deputaciji.

Kri zaščitnikov bolgarske svobode, ki se je na ukaz Sofijskega lažiregentstva prelila v Ruščuku, bode maščeval bolgarski narod. — Prej ali slej vzbudila bode mejsebojno vojno, izzvala maščevanje. Nikdo naj se nikar ne čudi, če se bode za kri bolgarskih rodoljubov prelivala kri Stambulovcev. Stambulov in drugovi zagotavljajo bolgarskem narodu, da Rusija želi Bolgarijo narediti za svojo „gubernijo“, vzeti jej politično samostojnost. Ti gospodje hočejo veljati za domoljube, ki varujejo bolgarsko

nezavisnost proti ruskemu „teženju“. Jedva je treba praviti, da je laž, da bi Rusija, ki je ustanovila Bolgarijo, jo hotela zopet uničiti. — Mari Stambulov in drugovi ne bodo sami prisilili, da se bode morala Bolgarija preustrojiti — v „gubernijo?“ — Ta Sofijska druhal bode pritirala tako daleč, da bode bolgarski narod preklinjal svojo „nezavisnost“, svojo „politično samostojnost“, svoja ministerstva in naslov „kneževina“ in prosil velike milosti, da se Bolgarija premeni v gubernijo. Že s stališča zaščitnikov Stambulovskih pojmov morajo usmrtni bolgarski domoljubi veljati za prave patrijote svoje domovine, kajti hoteli so napraviti zakoniti red v Bolgariji, da bode moč ohraniti njeno nezavisnost in politično svobodo, ter je ne bode treba premeniti v gubernijo.

Brzjav poroča, da je v drugih mestih v Bolgariji vse mirno in so vsi zadovoljni z nihilistovsko vlado. Toda kdo bode to verjel po tem, kar se je zgodilo v Silistriji in Ruščuku.

Bolgare, katere so Rusi osvobodili turškega izesa, treba bode še osvoboditi bolgarskega, kakor se kaže . . .

Iz Rusije.

28. febr. st. st. [Izv. dop.]

Petrogradsko „Slavjansko blag. Obščestvo“ imelo je 14. febr. svoj letni občni zbor. V prošlem 1886. letu imelo je občestvo 33 častnih 55 do smrtnih in 246 delujočih, vsega 334 članov. Doneskov je bilo za prošlo leto 15.445 r. 80 kop., ki so se izdali na pomoč bednim dobrovoljcem, ranjenim v poslednej turške vojki, na pomoč prišedšim v Rusijo Slovanom, na pomoč bednim slovanskim učiliščem in na izdaje Izvestij (3000 r.). Dalje je došlo v osnovni kapital 3190 r., v Aksakovski 2864 r. Iz rezervnega kapitala dalo se je na pomoč južnim Slovanom 3563 r. Vsega kapitala ima Obščestvo: osnovnega 68.770 r. 44 kop., rezervnega 125.856 r. 15 kop., posebnega 5131 r. 81 kop., Aksakovskega 3580 r. 4 kop., vsega okolu 203.400 r. v okroglej številki.

Vsi govori bili so posvečeni spominu Aksakova, od katerega smrti je prošlo ravno jedno leto; najbolj goreč pa je bil govor akademika prof. Oresta Millerja o tem, kako se je Aksakov trudil,

da bi rasla v ruskem občinstvu ideja slovanske vzajemnosti in kako se je ta ideja razvijala; po besedah govornika treba je skrbeti o notranj sili Slavjanstva, o duhu, kajti vnanja sila je samo izpolniteljica notranje.

Tople besede je govoril tudi slavni stavec prof. Bestužev-Rjumin ob obletnici blagovestnika slavjanske ideje: Ljubov k rodini, rekel je govornik, čuvstvo nje dostojinstva, vera v istini poklic Rusije, mora dvigati vse naše življenje. Široko poprišče (polje delavnosti) odkriva se pred ruskim narodom. Nastopi dan, ko se izpolne slova pesnikova:

No blag Gospod, on znajet srok:
On vijšlet utro na Vostok.

Da, morda ta srok ni daleč; morda izza oblakov, ki so se zbrali na političnem obnebj Evrope, zasije nam svetla zarja boljše bodočnosti, ko bode Slovan sam gospodar v svojem domu.

Pisanje naših časnikov proti Germaniji je sedaj ostreje, nego kadar koli poprej. Bismarck je z vseh stranij segnal na volišče svoj „stimmvieh“, vsi njega časniki pišo, da je s prejetjem septennata mir zavarovan za vselej, akoravno so tisti volilci, ki so volili kancelarjeve kreature, ravno tako za mir, kakor tisti, ki so volili svobodno, po svojem prepričanju, protivnike septennata. Človek vselej skriva to, česar nema, to je stara istina; tako tudi Germanija, recte Bismarckija, skriva najbolj to, česar nema, t. j. željo, da bi bil mir in zavija jo v razna, akoravno zelo prozračna prikrivala, da bi ves svet čudil se, kako miroljubiv je ta plemeniti tevtonski narod. Septennat je obrnen proti Rusiji in Franciji, septennat plus slepi zavezniki, to ima pritiskati k tlom Rusijo in Francijo. Seveda, temu septennatu nihče ne veruje; ako se ne veruje človeku, ki se je jedenkrat zlagal, kako se bode takemu genijalnemu in staremu lažnjivcu, kakeršen je Bismarck, ki je šel celo v Canosso, akoravno se je klel pred nekaj leti javno v parlamentu: „nach Canossa gehen wir nicht“

Kako je zagotavljal jeseni, da Germanija v Bolgariji nema nobenih interesov, kako se je trudil, da bi Rusijo naščuval, zasesti Bolgarijo; kako mu je na videz celo prijetna bila misel, da Rusija hoče vzeti to, kar je njenega, a kako je za hrptom pod-

LISTEK.

Mabel Vaughan.

(Roman. V angleškem spisala Marija S. Cummins, poslovenil J. P.—ski.)

Drugo poglavje.

(Dalje.)

Minoli mesec dobil je bil list, ki mu je o smrti starega prijatelja poročal. Ta mu je bil tovariš v mladih letih in zmiraj ga je močno ljubil. To staro ljubezen mu je bil zadnjič ponovil z malim posojilom. Neznatna res je bila ta vsota za bogatega trgovca, vendar preimennitna za prijatelja, ki je imel obilo rodbino, ter bi bil pri malih zaslužkih od slovstvenih svojih izdelkov prišel v največjo zadrego. Sedaj je umrl, preden je bil svoj dolg poplačal. Gospa Herbertova, udova njegova, mu je bila pisala; poročala mu je o svojej izgubi ter mu naznanila, da sedaj nikakor ne more posojila vrniti; naj za trenutek potrpi z njo. V to je gospod Vaughan rad privolil, ter je s pomilovanjem svojega prijatelja vso stvar izpozabil. Ko je sedaj gledal hčeri v lice, pre-

mišljeval je vse prevare, katere je pri Ludviki izkusil; zato je sklenil, da se Mabel mora vse drugače odgojevati. Kar nenadoma se mu je porodila misel, da bi jo izročil samej gospej Herbertovi, vdovi ranjkega prijatelja; sklenil je njej izročiti nalogo, katere se je sam nevrednega čutil, kakor je je bila njegova žena nevredna; prijateljeva udova naj izvršuje vso starišino oblast, katera je doslej bila toli zlorabljena.

Gospa Herbertova je bila revna, ter je z delom lastnih rok morala tri otroke preživiti; zmiraj je bila v velikih skrbeh za koristno in izdatno delo. Zato je brez obotavljanja vsprejela predlog, katerega jej je bil gospod Vaughan nenadoma storil, ter ga z velikodušnimi denarnimi ponudbami spremljal. Tako je bila Mabel prišla v rodbino gospe Herbertove.

Tu ne mislimo naštevati vseh dobrot, ki so iz tega dogodka za vdovo in nje rodbino izvirale. Dohod otroka bil je zares znamenje raznega blagoslova: gospe Herbertovi je izbujal nade in nove moči ter je postavil temelj dobro uravnani in blagosloni učilnici. In mnogo pozneje, ko je bila svojo nezavisnost že zagotovila ter z veseljem opazovala

razvitek svojih otrok, spominjala se je rada, da se je z Mabelinim prihodom v njeno rodbino začela vsa nje naslednja sreča. Nerazumljiva so pota božje previdnosti!

Deset let je Mabel bivala pri Herbertovih; tudi o počitnicah je večkrat ostala v tej hiši, ki je bila najsrečniša, kolikor jih je poznala. V tej dolgi dobi je rojstno mesto obiskala le jedenkrat, ko se je bila nje sestra z bogatim bankirjem omožila; a takrat je Mabel bila še otrok. V gospod Vaughanovi hiši so takrat stanovali najemniki in svatba se je vršila v gostoljubni hiši gospe Vanekarjeve, daljne sorodnice ranjke gospe Vaughanove. Ta gospa je bila ponosna, da je bila Ludviko prvokrat upeljala v družbo, ter se je sedaj s tem košatila, da je ona to ženitev posređovala. V nje hiši je bila zbrana rodbina, da je slovesnost pripravljala ter se poslej je udeležila. Vsega tega se je tudi Mabel z največjo radostjo udeleževala ter se je pozneje spominjala na to bolj nego na kake bliščeče sanje, nego na resnični dogodek.

Razen tega slučaja je šolo zapustila le jedenkrat v letu, ko je šla obiskat svojo staro mater, ki je dobro jeden dan hoda od gospe Herbertove

pihival in šuntal ciganskega princa Battenberga in Anglijo. Vse to nam je povedala angleška „sinja knjiga“ in zastopnika sedanje politike ruske, g. M. Katkova, izdatelja „Mosk. Vjed.“ je zato prišla taka sveta jeza, da je org-nu kancelara pročital cele listanje. Z vlastnim Nemcem nabaljštvom in nesramnostjo očital je potem reptil v „Nord. Allg. Zeitg.“ Katkovo: „Herr Katkoff versteht entweder nicht englisch, oder lügt einfach; tertium non datur.“

No g. Katkov ni ostal dolžen, in, potrdilviši še jedenkrat dokumentalno svoje opazke o politiki Bismarcka, piše: S pomeranskim atticizmom govorjat nam, čto mi libo (ali) lžem (lažemo), libo ne ponimajem (ne razumemo) čitajemago. Tertium, pribavljajut, non datur. Naprasno: „tertium“ v etom slučuje „datur“: možno ne lgate, možno i po anglijski razuměto i vozmožno ješčje tretje: uličite v ob manč, des betruges überführen, den Dieb beim Kragen erwischen — kak bi vijrazilsja pomeranski organ na svojem narečiji. — Dobro, Mihail Nikiforovič!

Nemcem posebno ni všeč, da Rusija in Francija gledata na vse tako hladnokrvno in da nečeta gospodu Bismarcku jasno povedati, kaj mislita. Kak je namen teh dveh neizbežnih zaveznic, uganiti ni težko: razbiti se mora sprva Nemčija, začeti mora sama, takrat bodo mejnarodne razmere druge in bolgarsko vprašanje se bode rešilo samo; ono iz rok Rusije ne uide nikamor.

Dne 15. februvarja umrl je nagloma g. prof. Aleks. Porfirijevič Borodin, znameniti kemik in skladatelj ruski; njega učena dela so izvestna vsemu učenemu svetu, a o njega muzikalnih proizvodih odzivali so se francoski in nemški kritiki vselej kot o delih nenavadnega talenta. Borodin je bil to, kar Rusi imenujejo „jarnaja ličnost“, človek redke dobrote in poštenosti, ki je pomagal na noge mnogim bednim študentom, sam pa hodil v starej obleki. Medicinska akademija je izgubila v njem najdražjega profesorja. Mir prahu jega!

Krutorogov.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 17. marca

„Narodni Listy“ priporočajo Čehom, da ne bi več kupovali ogerskega žita in ogerske moke, ker baš Madjari delajo ovire, da Čehi ne dobje napisa v svojem jeziku na bankovcih. Posebno naj bi Čehi nič več ne kupovali ogerskih vrednostnih papirjev in srečk, katere Madjari povsod usiljujejo.

Vnanje države.

Kakor so piše „Pol. Corr.“ iz Sofije bilo je mej bolgarsko opozicijo v Sofiji veliko gibanje v dan, ko se je vladi udano prebivalstvo v Ruščuku bojevalo z uporniki. Po ulicah je hodilo kakih 50 Črnogorcev, katere je prej vzdrževal v Sofiji nek Suhom Linua, poslednji čas pa ruski inženjer Belov. Opozicijonalc pričakovali so poročil o izidu bojev v Silitriji in Ruščuku. Ko bi bil ugoden, bili bi takoj v Sofiji napravili ustajo. Dobili so res izvestja o dogodkih ob Dunavu. Rusko poslaništvo v Bukureštu je vse sporočilo s šifrovanimi depešami nemškemu generalnemu konzulu v Sofiji, slednji je pa sporočil došle izvestja v Sofiji ostalemu tolmaču diplomatske ruske agencije, ki je hitro naznanil ja vodjam opozicije. Ruski konzulu so pri svojem odhodu iz Bol-

bivala. Pri tej je ostajala več ali manj časa, kot ravno je bilo zdravje stare gospe ali pa ugodnost Mabeline tete, gospice Sabije Vaughanove, ki je pri materi bivala ter jej gospodinjala. S tega navadno kratkega potovanja vračala se je zmiraj z veseljem k svojej blagej učiteljici in k ljubljnim soigralcem, ki so jo vselej le neradi pogrešali; in vsakokrat so jo z radostjo sprejeli, kajti Mabel je bila duša in srce vsej rodbini.

V zdravih teh razmerah in po pametnem navodu najboljšje gospe razvijale so se naglo nje sile in zmožnosti, ki se v prvih otročjih letih nikakor niso bile mogle razvijati.

Gospa Herbertova je bila kaj pobožna žena, ki se je neprestano trudila, da je Mabel spoznavala in ljubila razne kreposti človeškega življenja. Bila je razsodna in močno izobražena ter je skušala s potrpnostjo voditi duha svoje učenke, ukrepiti ga ter ga s stanovitnimi večnimi zakladi obogateti. Odlikovala pa se je tudi z vsemi onimi družbinskimi lastnostmi, ki bi bili vsako rodovino, vsako družbo krasotile, ter vsako domače ognjišče razveseljevale in osrečevale; in njeni izgledi so spodbujali mlado družino okrog nje, da je gojila vse ženske kreposti.

A ta močno izobražena žena je poznala kaj

garije pustili zaupnike, tako v Ruščuku Jakobsena, v Vidinu Gernavulta. Poslednji je posredoval shode častnikov Vidinske posadke z Benderovom v Kalifatu. Delil je tudi oklice Bukureškega odbora mej narod. Vlada, ki je zvedela za gibanje bolgarske opozicije in da so opozicijski vodje že tri dni pred ustanov v Silitriji nagovarjali častnike v Sofiji, da bi nehali podpirati regentstvo, je pozaprila vodje opozicije, da neso mogli prirediti kakega upora. — Zastopniki velevlastij v Sofiji so se zbrali pri Rizi beji in se posvetovali o predlogu, da bi evropska komisija preiskala, če se je res z zaprtimi osobami grdo ravnalo. Zastopniki bili so v tej stvari različnih mislij in so se razšli, ne da bi bili kaj sklenili. Kakor se misli, bodo sedaj to stvar pustili v nemar, ker se je pokazalo, da bi se ne dalo do seči sporazumljenje. — Bolgarska vlada je zaukazala, da se bodo pri davkarjih vsprejemali tudi ruski rublji. Rubelj se bode zaračunil za tri franke. Poslednje mesece bolgarske državne blagajnice rubljev neso vsprejemale.

Po poročilih iz Rusije vlada mej ruskim narodom večja nevolja radi usmrtenja bolgarskih upornikov v Ruščuku, kakor bi kdo mogel sklepati iz ruskih listov. Časniki si ne upajo preostro pisati, ker vlada želi ohraniti mir. Zlasti pravoslavna duhovščina je jako nevoljna, da grozovitostim v Bolgariji že ni konca. Če tudi vlada sedaj ne mara še poseči v bolgarske zadeve zaradi miroljubnosti, utegne jo v kratkem prisiliti javno mnenje, da bode osvobodila bolgarski narod sedanjih nasilnikov.

Pobratimstvo, dijaško društvo na veliki šoli v Belemgradu, je sklenilo izreči javno nezaupnico knjigarni bratov Popovičev v Novem sadu, ker iz daje srbske narodne pesni tiskane z latinico. S tem žali narodni čut srbskega naroda, zlasti ker je v nekaterih pesnih nazvanje „Srb, srbski“ zamenila samovoljno z besedami „Hrvat, hrvatski“. — Srbski opozicijski listi grajajo postopanje bolgarskega regentstva, ki je prav barbarsko. Bolgarska vlada igra v banque, da bi se le obdržala na krmilu. Da vlada nema zaupanja, najboljšje dokazuje faktum, da je morala takoj proglasiti obsedno stanje. — Srbski veletržci imeli so shod v Belemgradu in sklenili osnovati borzo v Belemgradu za vrednostne papirje in blago. Izvolili so odbor 21 članov, ki bode izdelal pravila.

Odnosaji mej Rusijo in Francijo so vedno presrečnejši. To se je pokazalo pri poslednjem banketu pri Boulangeru. Ruski veleposlanik je sedel mej Boulangerom in Freycinetom. Poslednjega so nekda tudi pridobili za rusko politiko. Francija in Rusija sicer nista sklenili nikake zveze, vendar bode Francija podpirala rusko politiko zlasti v orientu. To se je posebno videlo o poslednjih dogodkih v Bolgariji. Samo francoski diplomatski zastopnik se je potegnil za zaprte bolgarske rodoljube.

Vprašanje o podprefekturah, ki je že vrglo jedno francosko ministerstvo, utegne v kratkem dati povod novej ministerskej krizi. Vlada je namreč sklenila odpraviti 64 podprefektur, druge naj pa še ostanejo, in predložila je zbornici dotično predlogo. Slednja je pa predlogo izročila odseku, ki je sklenil s 7 proti 4 glasom, da naj ostanejo še vse podprefektore. Ako bode zbornica pritrdila odsekovemu predlogu, odstopilo bode morda ministerstvo. — Ministerstvo vnanjih zadev predložilo je ministerskemu совету okrožnico, s katero se bodo povabile države, da se udeležijo razstave 1889. leta. Dosedaj so na neoficijalna popraševanja obljubile Anglija, Italija, škandinavske države, Kitaj in Japan, da se udeležijo razstave. Nemčija, Avstrija in Rusija bodo pa tudi pustile trgovcem in obrtnikom udeležiti se razstave, če tudi morda ne bodo imenovale generalnih komisarjev.

V Turčiji je prebivalstvo jako nevoljno, ker vlada vedno povišuje davke. V Samsunu, v Maleji Aziji, se je prebivalstvo že uprlo, da neče plačevati

dobro tudi dejansko vsakdanje življenje. Poznala je vse oddelke hišnega gospodinjstva, vsa ženska dela ter se je tekom mnogoletnega natančnega gospodinjstva privadila varčnosti, previdnosti in spretnosti, katerih so se vse nje učenke bolj ali manj obkoristovale in navzele.

Tako je Mabel preživela deset let v priprosti, a dobro in lepo urejeni domači hiši, v kateri si je na jedni strani pridobila najvišjo duševno naobrazženost, na drugi strani pa se je seznanila tudi z vsemi še toli priprostimi ženskimi dolžnostmi; privadila se je stalnih načel in zdrave razsodnosti, postala je veselega srca, pridna in delavna. Mej tem je telesno jednako napredovala kot duševno in nrašteno. Čisto ozračje, gibanje in priprosta zdrava hrana krepila so nje život; leto za letom se je množila nje lepota in milina, tako da je nazadnje gospa Herbertova s ponosom in radostjo opazovala krasno cvetko, katero je nje roka vzgojila in katera se je pred njenimi očmi tako lepo razvijala.

Ko je bila Mabel z osmim letom prišla h gospej Herbertovej, bila je plaha, neolikana deklica, zarobljena v govoru in obnašanji ter ni znala prav nobenega dela. Z osemnajstim letom je bila krasne postave, kaj olikanega duha in zelo ljubeznivega

in milega srca. Z obilimi telesnimi in duševnimi darovi združevala je še pridobljivo odkritosrčnost in ljubkost, ki sta je, izvirajoči iz nje toplega in priprostega srca, z drugi lastnostmi naredili za ljubljeno in prvakinjo mej ljubljenimi znankami.

A gospa Herbertova ni bila nezmotljiva, in Mabel ne brez napak. Res je gospa skušala odgojiti in zboljšati deklico, na katero je poleg lastnih otrok najbolj pazila in za katero je vedno molila. Nedvoumno je tudi mnogo dosegla. A Mabelin značaj je imel napake, katerih do rečene dobe niti čas niti trud nista mogla iztrebiti; teh napak gospa Herbertova še popolnoma poznala ni; tudi gojile so jih razmere, katerih ni mogla predrugačiti. Celo priljubljenost mej součenkami je bila Mabeli velika nevarnost; menjajoči značaji, s katerimi je občevala, so včasih nevarno uplivali nanjo, zlasti zadnja leta, ko se je bilo število učenk pri gospej Herbertovi toli pomnožilo.

Te napake vendar niso bile velike, bistvene. Bile so napake, ki se pri vseh devojkah njenih let nahajajo; pri njih se nam pač ni treba muditi, a pokazale se bodo o času, ko bodemo Mabel v življenji spremljali.

(Dalje prih.)

Dopisi.

Iz Rudolfovega 15. marca. (Otvorjenje Novomeškega gledališča.) Minula nedelja je bila za Novomesto znamenit dan. Otvorilo se je že tako težko pričakovano gledališče. V velikem stilu zidani „Narodni dom“ je okrašen z gledališkim odrom, s katerim se ne more meriti noben oder na Slovenskem, in to ne le glede velikosti, ampak tudi krasote.

Gledališke predstave vršile so se v „Narodnem domu“ že pred več leti, pa so morale zaradi neugodnih razmer prejenjati. Trpko smo čutili to tukajšnji meščani in tudi prebivalci v okolici, ki so radi zahajali h gledališkim predstavam. Lansko leto se je čitalniški odbor poprijel z nova te stvari, izdal poziv ter vabil rodoljube, naj bi pripomogli vsak po svoji moči, da se doseže nameravani smoter. A tudi lani neso bile razmere še ugodne, da bi se uresničila želja vseh za čast narodovo unetih mož. Nabralo se je samo 35 gld. Letošnjo zimo pak so se lotili pričetelega dela nekateri gospodje z vso energijo ter v kratkem dosegli, kar se je nameravalo že tako dolgo. Od vseh strani donašali so domoljubi prostovoljne doneske in preje ko bi bil človek mislil, zbranega je bilo toliko denarja, da se je mogel naročiti pri znamenitem Dunajskem umetniku gledališki oder, ki je ponos dolenske metropole.

Dve nadstropji visoka dvorana prepričena je po vsej svoji širokosti s krasnim zastorom nad pet metrov dolzim. Iz ust gledalcev, ki so pridrli k prvi nedeljski predstavi v tolikem številu, da v prostorni dvorani za vse ni bilo prostora in se jih je mnogo moralo zadovoljiti s prostorom pred vrati, čul se je le jeden glas iznenadenja in gorkega priznavanja. Tudi iz ust deželnega poslanca g. dr. Vošnjaka, ki so ga pripeljali opravi v Novomesto, ki se žalibog ni mogel udeležiti predstave pač pak nas je počastil predvečer s svojo navzočnostjo pri popularnoznanstvenem predavanji, čuli smo, da je storilo Novomesto s tem, da si je omislilo tako krasen oder, velik korak naprej. Kadar bodo naši potomci za-

sledovali kulturne pojave dolenske strani, jemali bodo pač tudi osnovo novega gledališkega odra v misel.

Kar se tiče predstave same, izborna je bila na vse strani, kar je tem znamenitejše, ker so se nekateri diletantje pokazali še le prvič „na deskah, ki pomenijo svet“. Predstavljali so dve veseli igri: „Blaznica v prvem nadstropju“ in „Berite Novice“, vrhu tega pak komičen prizor: „Po pogrebu“, ki ga je izvršil izurjeni g. Pleničar prav po mojstersko. „Blaznica v prvem nadstropju“ za diletante ni nikakor lahka, in vendar so jo izvršili naši igralci z eklatantnim uspehom. Gospodičina Leopoldina Kovačičeva je bila krasna „Olga“ ter se vedla na odru s toliko sigurnostjo, kakor bi ji bilo gledališče najpristojnejša tla. Za „Tinko“ pak bi naš vodja gledaliških predstav pač ne bil mogel poiskati boljše igralke, kakor je bila gospica Ela Kastelčeva. Ulogo sluge Ivana igral je trgovec gospod Virant s tako drastično komiko, da občinstvo ni moglo iz smeha. Drugi dve moški ulogi Jaroslav in Vladimir nesta posebno hvaležni, a g. Česnik in g. Rozina napravila sta ja s premišljenim in finim predstavljanjem jako zanimivi.

„Berite Novice“ je pač že zastarela igra in bode kmalu zginila s slovenskih odrov, a če nam jo bodo naši igralci predstavljali tako izborno, videli jo bodemo še v drugič in tretjič radi. Krasotica gospica Razpetova je v ulogi „Manice“ pri svojem prvem nastopu očarala takoj vse občinstvo. Njena krasna vitka postava in prikupljiv njen glas ji je v hipu pridobil srca vseh navzočih in ne motimo se, če rečemo, da bode izvrstna moč našega gledališča. Druga ženska uloga je bila v rokah gospe Schulzove, ki je že od prejšnjih gledaliških predstav sem na najboljšem glasu. Dovršenejše in bolj naravno pač ni moč te uloge igrati. — Rad bi ga poznal čmerneža, komur se ne bi bil posmehal ves obraz, ko bi bil videl nastopiti g. Jeniča, ki je predstavljal starega birokrata Kratketa. Ko je stopil na oder, vzbudil je že s svojo masko tako glasen smeh, da se je moralo malo prestati, dokler se ni smeh vsaj malo polegel in je bilo mogoče slišati njegove besede. Ko pak je jel dajati svoji čmernosti duška, vnela se je veselost z nova ter ni pojenjala do konca igre. To Vam je bil komik „per excellence.“

Ta prva, tako izvrstna predstava nam je porok, da smemo pričakovati še mnogo lepih večerov, ki nam ne bodo pripravljali le zabave, ampak požlahnovali tudi srca občinstva. Gospod vodja gledaliških predstav nam je dal zatrjilo, da bode pri izbiranju iger gledal mimo zabave v prvi vrsti na to, da se goji dobri okus in izobražuje in požlahnuje srce. —

Prvi korak je storjen! Seveda imamo sedaj še le najpotrebnejše kulise in gledališke priprave, a ker je zanimanje občno, uverjeni smo, da bode oder v kratkem času popolnem preskrbljen z vsem, kar treba.

S Pivke 12. marca. [Izv. dop.] Danes hočem Vas, dragi Pivčani, vendar spominjati o koristni stvari, katere pa žalibog mi Pivčani nemamo. Marsikateri bode rekel: „Kaj vendar je to?“ Ali lahek odgovor. Vprašam Vas le, ali imamo kako požarno brambo? Ali to ni koristna stvar?

Prišel sem že večkrat v pogovor o tem in tako se mi je že večkrat zgodilo, da me je kateri tujec vprašal o tem. Toda, ko sem mu odgovoril, da nemamo nobene požarne brambe, se je zelo ču dil in rekel: „Pivka je vendar velik okraj, da požarne brambe nema, si vendar ne bi bil mislil.“ Tudi jaz potrdim te besede in res malo grdo je od nas Pivčanov, da tega nemamo, saj vendar imamo dosti gospodov, kateri bi to reč lahke upeljali, pa ne vem, kaj je uzrok, da ne.

Marsikdo poreče: „Nemogoče je ustanoviti tu pri nas požarno brambo“, kar jih je tudi že več do sedaj reklo. Jaz pa vprašam: „Zakaj je vendar nemogoče ustanoviti na Pivki požarno brambo, saj je res velik okraj in če bi jo ustanovili, bila bi izmej največjih na Kranjskem.“ Doslej se samo zato ni ustanovila, ker se nihče za njo brigal ni in ker sploh premalo skrbimo za javne, za občne koristi. Ni ga leta, da bi v tem ali onem Pivškem okraju ne bilo požara. Tako bilo je preteklo leto v Zagorji, kjer je upepelil več hiš, nadalje že sedaj po novem letu zopet v Knežaku, torej ne samo na Pivki temveč tudi v Birkini. Pred par meseci bil je na Ostrožnem Brdu in 9. februvarja zopet. Ta božja šiba nas pogostem obiskuje in pač nerodno je, da nemamo brizgalnice in družega gasilnega

orodja, kajti od Postojine do Primorskega ni nobene požarne brambe.

Pivčani, premislite moje besede, stopite vkupe v pogovor, sestavite osnovalni odbor in preverjen sem, da bo kmalu dosti udov, „Pivška požarna bramba“ pa v kratkem mnogobrojna in izvežbana.

Domače stvari.

— (Presvetli cesar) podaril je zadrugi puškarjev v Borovljah za napravo zadrugne delavnice 1000 gld.

— (Slavni umetnik Fran Ondříček) priredi jutri večer (dne 18. t. m.) o polu osmih v redutnej dvorani na korist „Narodnemu domu“ koncert s čisto novim programom. — Ime gospoda Ondříčka nam je poročta dovolj, da se bode dvorana isto tako, ko predčeranjam, napolnila tudi jutri. — Ustopnice, katerim je znižana cena (in sicer za sedeže prvih treh vrst na 1 gld. 50 kr., za sedeže naslednjih treh vrst na 1 gld., za ostale sedeže na 80 kr., za ustop v dvorano in na galerijo na 50 kr. in za dijaške listke na 30 kr.), dobivajo se danes in jutri pri gospodu Vasi Petričiču na Mestnem trgu in pri kustusu čitalničnem. Zvečer pred koncertom pa se bodo dobivale pri blagajnici.

— (Gospodu Franu Ondříčku v slavo) bode jutri večer po koncertu v gornjih prostorih čitalničnih prijateljska zabava.

— (Imenovanje.) Gosp. Kazimir Bratko vič, notarski kandidat v Radovljici, imenovan je notarjem v Trebnjem, gosp. Nikolaj Lenček, notarski kandidat v Ljubljani, notarjem v Velikih Laščah, gosp. Viktor Rozina, notarski kandidat v Rudolfovem, notarjem v Žužemberku.

— (Osobne vesti.) Gosp. Josip Marn, profesor na gimnaziji Ljubljanski, imenovan je konsistorijalnim svetnikom; gosp. Josip Krčon, župnik v Predosljih, duhovnim svetnikom.

— (Slovenska predstava) bode, kakor smo že poročali, v nedeljo dne 20. marca t. l. v dvorani narodne čitalnice. Igralo se bode: „Pes in mačka“, veseloigra v jednem dejanji, in igrokaz „Zblaznela je“.

— (Gledališčna godba) svirala bode v soboto na sv. Jožefa večer v čitalnični restavraciji.

— (Pevsko društvo „Slavec“) priredi na čast vsem Josipom v soboto dne 19. t. m. pevski večer v gostilni „pri Virantu“. Ustopnina je prosta; začetek ob 1/2 8. uri zvečer. Odbor.

— (C. kr. deželna vlada) dala je dne 11. marca 1887. l. Edvardu Fuxu, poštarju v Metliki, dopustilo za občasno (periodno) prevažanje ljudi za črto Metlika-Rudolfovo.

— (Mlad godec.) Včeraj nastopil je v Zagrebškem gledališču šestletni deček, Luigi Petschko z Reke, kot koncertant na goslih. Igral je fantazijo iz Verdijeve opere „Un ballo in maschera“ in A-dur sonato št. 12 od Mozarta. Časopisi hvalijo igro mladega godca in mu priznavajo veliko nadarjenost.

— („Laibacher Zeitung“) odgovarja v včerajšnji številki na naš članek proti znanemu ukazu deželnega šolskega sveta kranjskega o obligatnosti nemščine na ljudskih šolah. Oficijozus trudi se na vse kriplje dokazati, da deželni šolski svet ni ravnal protipostavno, ko je sklenil, da ima nemščina postati obligatni učni predmet na naših ljudskih šolah. Ker tega ne more dokazati, trdi, da so se krajni šolski sveti, predno se je storil dotični sklep, poprašali za njih mnenje. Iz dobrega vira se nam zagotavlja, da to ni res. Zato tudi oficijozus, ki se sklicuje na mestni zbor Ljubljanski prav modro zamočeva imena dotičnih krajnih šolskih svetov. — Oficijozus pravi naposled, da se z našim ponedeljskim uvodnim člankom ne bode pečal. Svobodno mu, saj smo prepričani, da bi ne prišel čez svoj včerajšnji „circulus vitiosus“. A koristiti bi mu vendar utegnulo, ko bi vse, kar smo proti deželnega šolskega sveta ukazu pisali, prav pazno čital. — Pojasnil bi si morda pojme in ne pisal bi v bodoče jedenkrat „dritten Schuljahre“, na drugem mestu „dritten Classe“, zopet drugej pa „dritten Jahrgange“, ker bi morebiti vendar uvidel, da tiči v teh izrazih bistvena razlika. Če oficijozus v rečenem ukazu ne vidi nevarnosti za narodnost kranjskih Slovencev, je to pač le njegovo subjektivno mnenje. Mi, ki ne vidimo nikake potrebe za obligatnost nemščine na ljudskih šolah na Kranjskem, ki nemščine pri nas sploh ne zmatramo za deželni jezik, in ki dan na dan opažamo,

kako se „mit Hochdruck“ na vseh krajih deluje za nemščino, smo popolnem nasprotnih mislij. Nam je omenjeni ukaz nazadek, oficijozusu pa velik napredek, torej sva daleč narazen in ni ga upanja, da bi se v tem vprašanju kdaj zblížala, kajti mi stojimo na svojem narodnem programu, na stališču §. XIX. osn. zak. oficijozus pa se ravna in se mora ravnati po „gorenji sapi.“

— (Vabilo h glasbeno-deklamovalski akademiji,) katero priredijo pripravniki in pripravnice c. kr. učiteljskega v Ljubljani v soboto dne 19. marca 1887. l. pod vodstvom svojih glasbenih učiteljev, gospodov A. Nedvéda in G. Moravca na korist podpornemu društvu tega zavoda v telovadnici c. kr. učiteljskega. Program. 1. F. Mendelssohn-Bartholdy: Recitativi in zbori iz nedovršenega oratorija „Christus“ s spremljevanjem na klaviru. (Zapuščinsko delo.) Samospeve pojo: P. Suwa, F. Russ, J. Pianeki, J. Cvirn; na klaviru spremlja J. Furlanova. 2. F. Hermann: a) Sarabande, b) Gavotte, ensemble za gosli s spremljevanjem na klaviru; na klaviru spremlja P. Gorjup. 3. F. Abt: Rothkäppchen. Devetero speyov za dva soprana in alt; samospevi in zbori s spremljevanjem na klaviru. Posamične speve veže deklamacija. Samospeve pojo: L. Moosova, J. Schmiedtova, A. Schubertova in P. Suva; deklamuje W. Rischnerjeva, in na klaviru spremlja E. Sittigova. 4. A. Dvořák: Dva slov. plesa, druga serija; na klaviru čveteroročno svirata; J. Furlanova in E. Sittigova. 5. A. Nedvčd: Venec slovaških narodnih pesnij. Mešan zbor s spremljevanjem na klaviru. Na klaviru spremlja: Moosova. Besede k zborom „Christus“ in „Rothkäppchen“ se dobivajo pri kasi po 20 kr. Sedeži v prvih vrstah (cercle) po 1 gld. 50 kr., drugi sedeži po 1 gld.; ustopnina pa po 60 kr. Preplačila se hvaležno vsprejemajo. Oglasila za sedeže vsprejema iz posebne prijaznosti gospod K. Till. Kasa se odpre ob 1/2 7. uri. — Začetek je ob 7. uri zvečer. Odbor.

— (Vabilo k izrednemu občnemu zboru,) katerega ima slovensko delavsko pevsko društvo „Slavec“ v nedeljo dne 20. marca 1887. l. v gostilni pri „Lozarji“ (stekleni salon). Začetek ob 2. uri popoldne. — Dnevni red: I. Nagovor predsednika. — II. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. — III. Prememba pravil §. 5. zadnji odstavek. — IV. Odborov predlog glede nakupa in blagoslovljenja zastave. — V. Preložitev pevskega reda. — VI. Nasveti in interpelacije. — K obilni udeležbi vabi vse redne in podporne člane odbora.

— (Promet mej Trstom in Ljubljano) je še vedno ustavljen. Od nedelje že nismo dobili nobene pošte z Notranjskega, iz Trsta, z Gorice in z Reke. Trst je hermetično zaprt na vse strani, železnične in brzovjavne zveze so pretrgane. Kakor na južni železnici, tako je tudi na italijanski progji promet ustavljen in tudi mej Reko in Karlovcem zastavili so zameti železnični tir. Z največjim naporom se dela, da bi prodrli zamete, a doslej se še ni posrečilo in kakor čujemo, morali so včeraj popoldne zaradi burje in snega delo ustaviti. Za trgovce in potovalce je to velika neprilika in škoda. V Ljubljani je v hotelih nad 80 tujcev, ki ne morejo naprej in čakajo, da se promet zopet odpre. Skoro po vseh postajah stojé v Trst namenjeni vlaki, kdaj se jim odpre tir, danes še ni določeno. V Ljubljani je 4 dni zaporedoma snežilo, sneg zapal je nad dva čevlja na debelo, tudi danes še po malem naletava, vendar se nam dozdeva, da bode nadloga ponehala, da smo skrajno mejo že prekoračili.

— (V hrvaškem zboru) bilo je včeraj na dnevnem redu izvestje odbora regnikolarne deputacije. Nezavisna narodna stranka ostavila je pri glasovanju zbornico, ravno tako tudi skrajna levica. Za predlog regnikolarne deputacije glasovala je vsa naredna (vladna) stranka, od centra pa grofi Ivan in Josip Drašković, Louis Kulmer in Milau Stanković, proti pa: baron Rukavina, Nikolaj Šipuš, Fr. pl. Turk in grof Fritz Kulmer.

— („Kmetovalca“) izšla je 5. številka. Vsebina: Pomagajmo si sami! — Gnoj, s katerim se pridelek množi. — Uzorni načrt skednja. — Kako predenico zatreti. — Karbolinej. — Štajercem priporočene jabolčne sorte, ki pa tudi drugod ugajajo. — Vprašanja in odgovori. — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske. — Vsa številka obseza 14 strani z mnogimi podobami, kar je glede na nizko naročnino 2 gld. na leto, zares veliko.

— (Razpisano) je mesto kancelista pri okrajni sodnji v Tržiči. Prošnje do 12. aprila t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Rim 17. marca. General Gené nazaj poklican, ker je zaradi oproščanja ujetih Italijanov Abisincem nasproti storil spravljev korak, kar se nikakor ne odobruje.

Berolin 16. marca. Cesarjevič Rudolf ob 3. uri popoldne semkaj dospel. Na kolodvoru pozdravili so ga cesarjevič in cesaričinja, princ Viljem in več generalov. V cesarski palači bil je pozdrav cesarja in cesarice, potem pa ob 5. uri obed.

Peterburg 16. marca. Poleg zaprtih dijakov, je baje še kmet iz Poltave, ki je imel tudi bombe pri sebi, glavna oseba. Ujetniki na vprašanja ne odgovarjajo. Veščaki so se izrekli, da so bombe izvrstno narejene. Napolnjene so z najboljšim melinitom in sila eksplozije bila bi tolika, da bi bile razen množine ubitih oseb tudi bližnje hiše močno poškodovane. Prvo vest, da se namerava atentat, dobila je tukajšnja policija že pred nekoliko časa od tajne policije Berolinske.

Berolin 16. marca. „Tageblatt“ javlja iz Peterburga: Policija je že pretekli teden znala, da nameravajo nihilisti atentat. Naznanila je to carju, ki je odhod v Gačino v 13. dan t. m. določil. Ko je bila carska obitelj pred odhodom še v trdnjavski cerkvi, prišla je policija neznanu osebo, bivšega vseučilišnega dijaka Kleina, ki je imel veliko knjigo pod pazuo in je govoril z drugim sumnim človekom, s torbico čez ramo. Knjiga in torbica bili sta izvrstno narejeni bombi.

Massage-zdravljenje. Kot izvrstno umancanje (massage) pri vseh revmatičnih boleznih, protinu, trganji po udih, kakor tudi pri izpahnenji, pokvečenji in boleših oteklinah se toplo priporoča Moll-ovo „Francosko žganje in sol“. V steklenicah po 80 kr. Po poštnem povzetju razpošilja vedno A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah in specerjskih prodajalnicah na deželi zahtevaj izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno značko in podpisom. 8 (19-2)

Trpotčev izvleček

z apno-žezom, zanesljiv, upliven in 20 let preskušen proti sušici, plućnici, kataru, kašlju in pomanjkanju krvi. — Cena gl. 1.10. — **Franciskusova lekarna na Dunaji, V., Hundsturmstrasse št. 113, lekarna Ub. pl. Trnkoczy v Ljubljani in v največ lekarnah.** (855-7)

Javna zahvala.

Slavno društvo „Narodna šola“ poslalo je že drugič našej trorzadnici obili dar, namreč 350 risank, lepopisnic, spisovnic in številnic, 5 dvanajstoric svinčnikov, 50 držal, 50 radirk in 1 škatljičo peres. Za ta obili dar se podpisana v imenu uboge šolske mladine in nje roditeljev najtoplje zahvaljujeva, želeč temu prekristnemu društvu obilo podpornikov.

Dobrepolje, dne 15. sčca 1887.

Ivan Erουλj, kr. šol. sveta predsednik. **Matiija Hudovernik,** šolski vodja.

Tujci:

16. marca.

Pri **smrti:** Dr. Millanich z Dunaja. — Stampf iz Prage. — Vinko, Herzog iz Budimpešte. — Grünhut z Dunaja. — Lach iz Maribora. — Globočnik iz Železnikov. — Eisenstein z Dunaja.

Pri **matih:** Luncer, Schmelik, Klaus z Dunaja. — Benussi iz Trsta. — Mikolaš iz Zagreba. — Grün, Neubauer, Stern z Dunaja.

Umrti so v Ljubljani:

15. marca: Jera Vrtnik, gostija, 77 let, Sv. Petra cesta št. 47, za otrpnenjem pluč.

V deželnej bolnici:

14. marca: Janez Klemenčič, kajžar, 53 let, za pšenom. —

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
16. marca.	7. zjutraj	727-52 mm.	- 4.2° C	sl. svz.	snež.	10-20 mm.
	2. pop.	725-52 mm.	- 2.6° C	z. vzh.	snež.	
	9. zvečer	725-62 mm.	- 3.6° C	sl. vzh.	obl.	snega.

Srednja temperatura — 3.5°, za 0.4° pod normalom.

Dunajska borza

dne 17. marca t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	—	danes
Papirna renta	80.70	—	80.15
Srebrna renta	81.20	—	80.95
Zlata renta	111.75	—	111.40
5% marcna renta	97.75	—	97.45
Akcije narodne banke	869.—	—	876.—
Kreditne akcije	2.7-10	—	285-30
London	127-75	—	127-85
Srebro	—	—	—
Napol.	10.09	—	10.09 1/2
C kr. cekini	6.—	—	6.—
Nemške marke	62-60	—	62-6 1/2
4% državne srečke iz l. 1854	250 gl.	126 gl.	— kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	165	50
Ogerska zlata renta 4%	101	20	—
Ogerska papirna renta 5%	89	35	—
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	50	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gl.	116	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	126	50	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	100	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100	—	—
Kreditne srečke	100 gl.	175	75
Rudolfove srečke	10	19	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	106	—
Tramway-društ. velj. 170 gl. a. v.	221	—	—

Pilznsko pivo

točilo se boče (175)

v Ljubljanski čitalnici

18., 19. in 20. marca.

Pri **J. Modici** v Novi vasi pri Rakeku se vsprejme čvrst in priden deček kot

učencec

v prodajalnico mešanega blaga (176-1)

Prestavljen sejem.

Podpisano županstvo naznanja, da je sejem v Litiji, ki je imel biti v ponedeljek pred tiho nedeljo (21. t. m.) zavoljo velicega snega prestavljen na ponedeljek po tihi nedelji (28. t. m.).

Županstvo v Litiji, dne 17. marca 1887.

(177) Župan: Josip Mešek.

KMETOVALEC.

Gospodarski list s podobami. (82-5)

Št. V. tega najboljšega, največjega in najcenejšega slovenskega gospodarskega lista prinaša sledečo vsebino: Pomagajmo si sami! — Gnoj, s katerim se pridelek pomnoži. — Vzorni načrt skednja. — Kako predenico zatrepi. — Karbolinej. — Štajercem priporočene jabolčne sorte, ki pa tudi drugod ugajajo. — Gospodarske novice. — Vprašanja in odgovori. — Uradne vesti c. kr. kmetijske družbe kranjske. — Inserati.

„KMETOVALEC“ izhaja v Ljubljani po dvakrat na mesec na celi polji ter stane za celo leto 2 gl.; gg. učitelji in šolske knjižnice dobijo ga za polovico naročnine.

INSERATI, priobčeni v „KMETOVALECU“, imajo najboljši uspeh, kajti list je razširjen posebno po deželi, zlasti pa v premožnejših kmetijskih krogih. Zelo priporočljiv je „KMETOVALEC“ za objavljanja pri nakupu ali prodaji gospodarskih pridelkov, izdelkov ali potrebščin.

Cvet zoper trganje (Gicht)

po dr. Malicu à 50 kr.,

zoper protin ter revmatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter živcih, oteklino, otrple živce in kite itd. V svojem učinku je nepresegljiv in hitro ter radikalno je zdravilno, kar dokazuje na stotine priznanj iz najrazličnejših krogov.

Prodaja (749-23)

LEKARNA TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Jabelka

v večjih in manjših količinah se kupujejo pri „Bavarskem dvoru“ v Ljubljani.

(159-5)

V „NARODNI TISKARNI“ v Ljubljani

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Ivan Zbogor.

Zgodovinski roman. Spisal Charles Nodier, poslovenil J. Kržišnik. — Ml. 8°, 198 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Selski župnik.

Roman. Spisal L. Halévy, poslovenil Vinko. — Ml. 8°, 203 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za dragocenim korenem.

Povest iz življenja kitajskih pogozdnikov. Spisal A. J. Maksimov. Poslovenil J. P. Ml. 8°, 141 strani. Stane 25 kr., po pošti 30 kr.

Pariz v Ameriki.

Roman. Francoski spisal René Lefebvre. Poslovenil * * Stat nominis umbra. Ml. 8°, 535 strani. Stane 60 kr., po pošti 70 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za znižano ceno se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznanke knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešern, Prešerin ali Preširen, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenka, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstvo z grozdem na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Holdenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr. Za oba zvezka naj se priloži še 10 kr. poštnine, za posamezne zvezke pa 5 kr.

CACAO

in

ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrovano varstveno značko in firmo. (856-82)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Deželna Uspešni lek za želodčne bolezni.

Rogaška slatina.

Z vinom mešana prijetna hladilna pijača. (162-1) Dobiva se pri g. Mih. Kastner-jé, kakor tudi pri gg.: Josipu Fabian-u, C. C. Holzer-ji, Peter Lassnik-u, J. Luckmann-u, Jan. Perdan-u, Jos. Schläffer-ji, Schussnigg-u & Weber-ji, Josipu Terdini v Ljubljani.

BRATA EBERL

prodajata najboljšo in najcenejšo

oljnate barve, lake in firneže

lastnega izdelka, na debelo in drobno, nadalje

prstene in kemične barve in čopiče ter vse v njihino stroko spadajoče blago. (87-29)

LJUBLJANA. Za franciškansko cerkvijo, v hiši gospoda J. Vilhar-ja hiš. št. 4. **LJUBLJANA.**